

ישיבת ועדה הכספית
מיום 1.8.49

דט.

היושב ראש ד.צ. מנקס

שר האוצר א. קפלן

חברי הועדה הנוכחים:

- א. גרנובסקי
- י. בדר
- פ. נפתלי
- א.מ. גניחומסקי
- א. בן-אליעזר
- א. אפרתי
- מ. בדר
- א. הרצפלד
- י. דוקח
- מ. בן-עמי
- ש. דיין
- מ. סנה
- ב. רפפור
- ה. פרוסקין

מטעם האוצר:

ד. הורביץ

ד"ר ברגמן

מר רונן

ד"ר פורח

מר עקביה

מטעם משרד המשפטים:

מר קצינגר

מטעם המזכירות:

הגב' ק. אהרנוביץ

הישיבה נפתחה בשעה 10.00.

* * *

סדר היום:

1. קביעת סדר עבודה לוועדה לישיבות הבאות.
2. דיון נוסף בענין נקודת ההקפאה.
3. מט ההכנסה של האטה העובדת.
4. זכויות עבוד שירות רפואי לאנשים שאינם חברי קופת חולים. אנכוימ איתיק'א

1. קביעת סדר עבודה.

היו"ר ד.צ. מנקס:

=====

מודה לד"ר גרנובסקי אשר מלא את מקומו בזמן

העדרו מן הארץ.

מציע לא להמשיך באותה דרך שהלכה בה הועדה עד

עתה, אלא לעבור על החציב - הפנסיה והוצאות -

להחליט על כל נקודה, ולרשום הסתייגויות. אחר כך יוכל החומר לעבור לפנסה.

ד"ר גרנובסקי:

מציע לגמור את הדיון בחוקים אשר ~~לענין~~ אשר הדיון עליהם החל כבר, ואלה אשר נציגי האוצר הכסיהו להביא לוועדה. אחר כך אפשר יהיה לדון על התקציב כולו.

ד. הורביץ:

בסענף שכל דחיה של הפעלה החוקים עלולה לסכן סכום מסוים של כסף, מציע לעבור קודם על ההכנסות ואחר כך על החוצאות.

פ. נפתלי:

מציע לגמור את הדיון במס הכנסה ובמס וורקו, ואחר כך לעבור לשיטה שהציע היושב ראש, ולדון באופן מקביל גם במסי ירושה, מותרות והשכחה.

ד"ר י. בדרו:

אינו סבור שהועדה תגמור את עבודתה אפילו עד סוף אוגוסט.

מציע לגמור את הדיון במס הכנסה ועדות המשנה המשכנה בעבודתן להתחיל בדיון על התקציב ממחר לא לחכות עד הרגע שכל הפרטים של החוקים הנוגעים להכנסות יהיו מוכנים בכדי להעביר את התקציב לפנסה, כי אם להעביר סעיף סעיף.

סיכום:

הוחלט להעמיד להצבעה את השנויים במס הכנסה לדחות את ההצבעה בקשר לנקודה ההקפאה למספר ימים, וללכת בדרך שהוצעה על ידי רוב הועדה, כלומר, לעבור על החוקים שיטנת, ואחר כך לדון על התקציב.

2. דיון נוסף בענין נקודה ההקפאה.

מ. בדרו:

שאל באיזה סכום תתבטא הורדת נקודה ההקפאה מ-900 ל-800 ל"י. מציע להוריד את נקודה ההקפאה ב-100 ל"י נוספות.

ד. הורביץ:

קשה לקבוע את הסכום שעומדים להפסיד במקרה שאין ^{מס} פשלמים את נקודה ההקפאה. זה יכול להיות מחצי מליון עד מליון וחצי. השנוי החדש ישפיע

רק על אנשים אשר הכנסתם היא למעלה מ-120 ל"י לחודש, במקרים ששאלת משיכת חון מופיעה יש לזה ערך קטן מאד.

ד"ר ברגמן:
=====

הזרדה נקודה ההקפאה מ-900 ל-800 ל"י יכולה להונית עד חצי מליון פונט.

3. מט ההכנסה של האשה העובדת.

ד"ר ברגמן:
=====

הצעת האוצר היא להקל כל האשה העובדת, במקרה שהיא עובדת כשכירה או במקצוע, הנאי הנכוי ישארן כאשר היו אשתקד, יוטימו פנאי שהכנסת האשה לא תבוא מעטק של הבעל. לפני שנה היה הנכוי 100 ל"י; בעת 250 ל"י. ההצעה היא להוציא את המליטו "מי שתכנסתו באת ממלאכה, מקצוע, משלוח יד דפדפנעבודתה."

י. דוקח:
=====

השאלה היא אם להפריד בין החשבונות. לפי הצעת האוצר האשה אינה זכאית לדרוש הפרדה. ~~אלא~~

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

ישנו סעיף המחילב את הבעל לויטום את הכנסת האשה בתוך הכנסתו. הבעל יכול להוריד עד 250 ל"י עבור אשה עובדת. זכות זו נתונה רק לאשה שהכנסתה ממלאכה, משלוח יד ועבודתה, אם הכנסותיה מקורות אחרים, מרבייה, משכר וכו', מעטק של הבעל, אין לה הזכות הזאת. אם לבעל יש 20% של בעלות, או טובת הנאה מהעטק, נקרא העטק על שמו.

ד"ר א. ברנובסקי:
=====

חגב' אידלטון בקשה להח לנשי הכנסת אפשרות לתופי שניה בפני הועדה. מציע לברר את עמדת הועדה בשאלה זו.

ח'ור ד.א. סנקט

פ. בן עמי

י. רוקח

ד"ר א. גרנובסקי

ד. הורביץ



החט מיטחו מציע הפרדה מוכן להצביע בעת

בזאת.

מציע הפרדה, איננו מבין איך יתכן לעשות משני גופים נפרדים, לעצמאיים ברכושם ונכסיהם הידח

אחת, אפילו אם הם שותפים, אין חשוקי האחד

יכול להשתמש באיזו צורה שהיא או לגנוע ברכושן

של השני, השאלה אינה צריכה להיותו מה יפסיד

האוצר, אלא מה צורך לעשות.

פגב האשה אצלנו מקומה, גם לגבי מס א/א/א/

הידושה, יתכן שהאשה מחזיקה עסק מסלעצמה, בלתי

חלוי בעסק של בעלה, ישנם מקרים אשר האשה נושא

בהם אה עול הבית, קשה לדבר על עסק, כי יכול

להיות גם עסק קטן מאד בגון החזקה קיוסק וכו',

במקרים כאלה עובר הבעל בשעוה מסוימות, והאשה

מחליטה אותו בשעוה אחרות, יש להתחשב באנשים

אלה, ה"ה מוכן לותר על הפרדה לו ה"ה האוצר

מהחשב בעבודתה של האשה במלוא ההיקף, דואה

העובדה שבאין

צמצום רב ואי החשבוה עם המעביאה שהאשה נושא

בעול הרבה יותר מאשר במקום אחר, אם האוצר

מוכן להתחשב בעבודתה של האשה גם בעסק ולא רק

בשכר, הוא מוכן לותר, אחרת, מציע הפרדה א/א/א/

החשבונות.

מציע להצביע, כי אין צורך בויכוח, שאלו את

האוצר איזה השפעה תהיה לשנוי חוק זה על הכנסת

בטפים, ואנשי האוצר חייבים לענות כל כך.

חבור החשבונות של הבעל והאשה קיים בארצות

רבות, אין לראות דאח כהפליה האשה לרעה, כי

בדידק באותה צורה אפשר לראות דאח כהפליה הגבו

לרעה, במקרה שיש עסק יירשכו גם הבעל וגם

האשה בעובדים ואיש לא יוכל למנוע זאת, יש א/א/

שחי כדירותו או להטלות לרעה את האדם העסקים

לעומה מקצעות אחרים, או להתיחס לעסקים בדיוק

כאשר מתיחסים למקצועות, מה שיגרום לתפסדים

עצומים לאוצר, כי יהיה צורך להגמיל את מס
ההכנסה של מקצועות רבים בגלל זה.
מציע לא להוריד.

הי"ר ד.צ. פנקס

רואה במצב המשק המסומח שלנו הצדקה גמורה
לראות את הכנסת האיש והאשה כיהודה משקית
אחת שעליה מסילים את המס. השאלה מתעוררת אם
למה לאשה אשר על ידי עבודתה מגדילה את ההכנסה
ההיבט במס של הבעל בסכום מסוים, נכוי נוסף
למה שאשה מקבלת בדרך כלל.

ד"ר ברגמן

כל בעל מקבל בעד אשתו 100 לירות נכו"מ. הנכו
המיוחד בשביל האשה העובדת היה עד כעת מאה ל"י
ההצעה היא להגדיל ל-250, כך שבסך הכול מקבלת
האשה העובדת נכו"מ של 350 ל"י.

ד.צ. פנקס
הי"ר ד"ר ברגמן

מסופק אם האשה היתה מרויחה מהפרים החשבונות.
זה תלוי בסכום שהיא מרויחה. יש להבטיח נכו"מ
מיוחדים במקרים שיש לאשה ילדים סבעל קודם,
ויש להשוו את הנכו"מ כמו בשביל ילדים ראשונים,
ואחר כך סנכיים קבוצר הילדים מהבעל השני.
אשה העובדת בעסק של בעלה, קשה לכדוק אם חדו"ו
שהיא מגישה לאוצר מדויק או לא.

י. דוקחז

שאל מה עושים במקרה שאשה עובדת עבודה חלקית.
סנכיים לה עד 250 ל"י. ההוצאה מרויחה יוחד עליה
לשלם מס הכנסה.

הי"ר ד.צ. פנקס

מציע שבעל הייב מס"מ, אשר הכנסתו אינה עולה
על 1500 ל"י לשנה, יהיה זכאי לקבל נכו"מ נוסף.

י. דוקחז

ישנם מקצועות חיוניים אשר מעוניינים שנשים
חכנסו"נה אליהם. מציע ~~לממשל~~ במקרים אלה להסדיר
אם החשבונות.

א. בן-אליעזר

אחרי הצבעה גרחתה הצעתו של מר בן עמי להסדיר
כ"ן החשבונות של הבעל והאשה.
מר בן עמי שומר לעצמו זכות הסתייגות בענין זה.

ס' כנסו

חבר הכנסת ב. רפפורט שומר לעצמו זכות הסתייגות
בענין הפרדת החשבונות. הסתייגותו דומה לזו
של מר בן-צבי, אולם נמוקיו שונים.

היו"ר ד.צ. סנקט

מציע, לעומת הצעתו של חבר הכנסת בן אליעזר
להשאיר כדבע את השאלה מעל הפרק, ולדון עליה
אחרי המגרה.

מ. נפתלי

היתה הצבעה על הפרדת בדרך כלל. יש כעת הצעה
שגיה של הפרדת דק במקרים מסוימים. מוטב
להצביע גם בענין זה.

ד"ר י. בדרן

עומד על הצבעה.

א. בן אליעזר

עונה על טענת היו"ר שההצעה תטול בייבך, שאפשר
יהיה לחזור לדון בה גם אם תפול. ינו דואה הצדק
לשלול מחבר ועדה את הזכות להצביע את הצעתו.

היו"ר ד.צ. סנקט

מאחד שרוב חברי הועדה עומדים על הצבעת ההצעה
מוכן להצביע.

סיכום

רוב הועדה החליט לדחות את הצעת מר בן-אליעזר
להסיר בין החשבונות של הזוג במקרה שהאשה עוב
בעבודות היוניות.

היו"ר ד.צ. סנקט

חבר הכנסת בן אליעזר שומר לעצמו זכות הסתייגות

האוצר מציע להוריד סכום מסוים, עד 250 ל"י
נכדיים מס, לאשה שהכנסתה מלאכה, מקצוע,
משלוח יד או עבודה.

מ. נפתלי

הצעתו של מר דוקה היא שאשה העובדת בלי לקבל
שכר בעסק שממנו הכנסת הבעל, מקבל גם היא
נכויים כל זמן שהכנסת זאת אינה עולה על 1500
מציע 1200 ל"י במקום 1500 ל"י.

בדרך כלל קבלה האשה העובדת נכויים בגלל זה
שטענה שבהיותה מחוץ לבית עליה להעסיק מסה"מ
אחר אשר תנהל את משק הבית. אשה העובדת בעסק
בעלה שאלה זו אינה עומדת, גם במקרים מסוי
שלא תמיד אפשר לבקר עם החשבונות שבגישים בעלי

העסקים, צורך יותר לעשות הקלות לאנשים
העובדות בשכר, בעד הצעה האוצר.

ט. דיין:

=====

מתנגד להצעה שר האוצר, איננו בעד נכודים
מיוחדים לאשה העובדת, אולם אם מוכים לאשה
העובדת בעבודות מסוימות, יש לנכות מכל אשה
עובדת, גם אם היא עובדת במשק פרטי, כי היא
מנצלת את עצמה. אם אינה ~~לעצמה~~ מקבלת עזרה
בניהול משק הבית הרי עליה לעבוד יותר, או
מחוסר ברירה, אינה מנהלת כראוי את משק ביתה.
האשה העובדת במשק בעלה היא מנוצלת, ואין
לקפח אותה.

ד"ר ברגמן:

=====

מטרה הנכודים לאשה העובדת היא שאשה אחרי
~~לעצמה~~ הנשואין לא השלם יותר מט משלמה לפני
הנשואים, לדעתו אשה העובדת במשק נכללת בתוך
הנשים המקבלות נכודים, כי המשק אינו עסק.
אינו מתנגד להוסיף את המלך: "בהקלצות", אם
זה אינו מספיק ברור, אבל בעל העסק אי אפשר
בשום פנים להעריך את רווחיו. עושים זאת לפי
אומדנה של המחזור, לפי מספר הלקוחות, אולם
ברור שזה אינו מדויק.

מ. בן עמי:

=====

הנחה
חולק על הצעה זו בפחלי, שאשה עובדת מקבלת
עזרה בבית ואשה אשר עובדת במשק בעלה אינה
מקבלת עזרה. עוד לא הייתה הזכחה שאשה העובדת
במשק למשל לוקחת עזרה בית. ההגיון מחייב
זאת, אולם ישנן נשים רבות אשר אינן שוכרות
עוזרות בית, עבודתה של האשה העובדת בעסק
בעלה היא קשה מאד. אם העובדת השמירה וקוקה
לעזרה בית, העובדת בעסק בעלה אשר מלחילה
אם עבודתה בשעה מוקדמת בדרך כלל ועובדת קשה
וקוקה לה יותר, אדם שאין לו אפשרות להוכיח
כמה תרויה, משלם חמיד יותר ממה שהוא צריך.
לא כל אדם חולך לבית המשפט בכדי להוכיח
שהערכת אינה צודקת, חשוב לראות מה האפשרות

אשר ניהגה לאנשים לחיות, ולא סתם הרותים
דהתפסדים של האוצר.

ד"ר א. גרנובסקי

מספרך להצעת פר דוקא, מציג שהאוצר יביא
הצעה בכדון זה, לא ההצעה שנכר הדמעה,
אלא, כפי שנחבקש קודם, הצעה חדשה.

ד"ר י. בדרן

הושש שיבוא יום ולא יהיה כדאי לשני אנשים
עובדים להסתכן. מכיון שנוחגים את הרשות
לכל הנכודים לבעל, יוכל להגיע מצב שכל העסק
בארץ יהיה העסק של האשה. מכין שלאוצר דרוש
כסף אולם את האוצר רוצה להגדיל ^(להגדיל) את הנכודים
לאשה העובדת, עליו להגדיל ^(להגדיל) את הנכודי עצמו,
ולא את היקף הנשים אשר יש להן זכות להגות
סחנכודי. בעד הצעה פר דוקא.

ד"ר ד.צ. פנקס

מציג, בכדי להביא לידי הסכמה, שבשנה הראשונה
יסתפקו המציעים בנכודי של סכום יותר קטן
מ-250 ל"י, כי אין אפשרות לחשב את גודל
ההכנסה של אשה בעסק.

טיכונס

הוחלט לבדוק את השאלה הזאת, גם האוצר יבדוק
אותה ע"ת. הצבעה בישיבה הבאה.

4. נכיונות לתרומות נכודים עבור שירות רפואי לאנשים שאינם תכדי קופ"ח.

ד"ר האוצר א. קפלון

כל אדם זכאי לתוריד את החלק ה-6 ממסבתו,
אולם לא יותר מ-200 ל"י לקופת הגמולין, מס
אחד, בשנה סוציאלי, אגודות מקצועיות,
ותרומות. הודן כזה ישנה החלטה שכל אדם יוכל
לנכות על השכונ תרומות לא יותר מ-5%, בהנאי
שהתרומה היא כפולה.

ד"ר א. גרנובסקי

ה"ם הצעות להעלות את הסכום עד 300 ועד 350.

האוצר בתקש להביא בטנינו הצעה חדשה.
 הסכום
 היתה גם הצעה להגדיל את הסכומים מ-5% ל-7½%.
 המדינה צריכה להיות מעוניינת בתרומות, כי
 אחת נוסל העול על תקציב המדינה. מציע
 להעלות מ-200 ל"י ל-300 ל"י.

א.מ. בני חובסקין
 =====

י. רוקח
 =====

מציע 300 ל"י ו 7½%. כל אחד משלם יותר
 מ 200.

א. הרצפלד
 =====

חושב שלתרומות קטנות 200 ל"י מספיקות בחלקם.
 ביחס לתרומות גדולות למוסדות מציע להעלות
 מ-5% ל-7½%.

ש. דייין
 =====

נגד העלאת האחוזים מ-5 ל-7½. מציע לעשות
 הנחות מיוחדות עבור ח/א/ החורמים לקרנות
 הלאומיות. מציע לכתוב: "אם התרומה עולה
 על 200 ל"י ונמנה לקרנות הלאומיות, יש לתת
 זכות בכורה לקרנות אלה ולא להייב בטס".

א. בן-מליעזר
 =====

ישנם רבים בארץ שאינם מאורגנים בקופות חולים
 שונות, אולם מוציאים כספים לבריאות. הם
 מסלמים לרופאים פרטיים. מציע שכל זמן שאנשים
 האלה אינם מאורגנים עוד בקופות חולים, יגבו
 להם טמט חבנשת אם אותו הסכום אשר פנכיים
 לקופות חולים עבור בריאות, נגד קבלה.

שד האוצר א. קפלן
 =====

דבר זה ידרוש אפרט עצום. חושב שהצעה עומת
 את החוק לדבר מבובן, כי בדיוק את אותה תהנע
 אפשר להציע גם לבבי אוכל וכד'. אינו סבור
 שזה יעודד אנשים להיות חברי קופת חולים.
 בעד הלאמת השירות השפואי. קופת החולים של
 הסהררות העובדים הטבול מזה אולם זה חשוב
 למדינה. מה שבן-מליעזר מציע מקטת את זכויות
 האוצר, ופצד שני מעכב בעד הלאמת השירות
 הרפואי.

ב. רטפורן
 =====

היו"ר ד.א. מנקט

משרד המסחר והתעשייה

א יבנו חושב שהעניין מצדן כל כך רבא מקורה.
חושב שהגשת העודות הדרושה תוכל להביא לכריכת
השבונות הדרושים, חושב שאחרי שחליטו על החקציב
יהיו פנויים יותר לחשוב על כך.

סיכומים

משרד המסחר והתעשייה

הועדה החליטה להעלות את הנכונים של התרומות
מ-5% ל-7%, בחנאי *אקאמאקא* / שהתרומה תהיה פסולה,
ושהאוצר מאשר את המוסדות.
הצעה מר גני' הובסקי ומר רוקה להגדיל את הנכוי
בגבול של החלק ה-6 מ-200 ו-300 נדחחה.
מר גני' הובסקי ומר רוקה שומרים לעצמם זכות
הסתייגות.
הוחלט, בכדי לא להטלות בין מוסדות וקרנות,
שהאוצר יחשוב על הצעה מקשורה עם הצעה דו"ן,
אשר קבלה רוב בועדה.
הצעה בן אליעזר בקשר לנכונים עבור בריאות גם
לחבריים שאינם חברי קופת חולים נדחחה. חבר
הכנסת בן אליעזר פוסד לעצמו זכות הסתייגות
בענין זה.

מאחר שיושב ראש הכנסת מר י. שפרינצק הביע את
דעתו שהכנסת לא תוכל לעבור על החקציב עד החילת
הפגרה מטאח חוסר זמן ורבות העבודות, הוחלט להרבות
את מספר ישיבות הועדה ולעבור על החומר במהירות
האפשרית. נוסף לכך הפליצה הועדה לדחות את הפגרת
עד לקבלת החקציב.

הישיבה ננעלה בשעה 13.30